

# SLOVENSKI NAROD.

Izahaja vsak dan sveder, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje išle toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od štiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Urništvo in upravnništvo je na Kongresnem trgu št. 12.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

## Bosenščina — moravščina — kranjščina.

Javni in prikriti nasprotniki slovanskih narodov skušajo s tem preprečiti njih napredek, da skušajo vsako teh narodnostij razdeliti v več delov, v ta namen pa jim kaj dobro služijo deželne meje. Čitatelji se gotovo še dobro spominjajo, da pred nedavnim naši nemškutarji niso hoteli ničesa slišati o slovenščini. Trdili so, da so Kranjci. Tega pa niso delali morda iz nevednosti, temveč z očitnim namenom, da ločijo kranjske Slovence od štajerskih, koroških in primorskih Slovencev. Seveda sklicevati so se mogli na to, da so tudi nekateri starejši slovenski pisatelji Slovence imenovali za Kranjce.

Na Koroškem in Štajerskem še sedaj nočejo Nemci slišati o Slovencih, temveč jih imenujejo bindišarje. Ta izraz se semtertja rabi celo v uradih in koroška kmetijska družba je pri nastavljenju slovenskega potovalnega učitelja mu izrecno naročila, da mora ljudem bindišarsko razlagati ne pa slovensko.

Jednako kakor pri nas se je pa tudi pri drugih Slovanih skušalo jih razdeliti v več delov. Tako je pod Bachovo vladno se za moravske Čehe uradno bilo upeljalo ime Moravci in njih jezik se je oficijelno imenoval moravščina. Da celo nekateri so pisali in tiskali moravščino z nemškimi črkami, kar je bil pač vrhunec vse te neumnosti. Kanonik Zak je bil spisal celo moravsko slovnico, ki se je upeljala v srednje šole. Torej že tedaj so se našli slovanski možje, ki so pospeševali tako početje, in profesor Jagić nikakor ni prvi v tem oziru.

V Bosni se sedaj narodni jezik nazivlje bosenski, dasi se baš v Bosni in Hercegovini v nekaterih krajih govori najčistejša štokavska hrvaščina. Minister Kallay kot rojen Srb, pozna razmere v Bosni in je takoj spoznal, da bi z uvedenjem bosensščine utegnil prebivalstvo odtujiti od Hrvatov. Zaukazal je, da se naj narod imenuje bosenski in jezik njegov bosensščina. Računal je pred vsem na mohamedance, da bodo rajše Bošnjaki, kakor pa Srbi ali Hrvati, ker jih prvo to ime ne koliko spominja na pravoslavlje, drugo pa na katoličanstvo. Že v lani je gosp. Kallay to opravičeval z vsem svojim znanjem iz bosenske zgodovine. Pri

tem mu moramo priznati, da je dober poznavatelj bosenske kulturne zgodovine in je vse našel, kar se je količkaj dalo porabiti v njegov namen. Letos je pa prihitel mu na pomoč sluzist Jagić, trdeč, da je to ime popolnoma opravičeno, ker so pisatelji prejšnjih stoletij rabili tudi ta izraz.

Učeni profesor je pa s tem pokazal, da je dober profesor večkrat jako slab politik. Zamolčal je Jagić, da bosenski pisatelji niso posebno pogosto rabili takega izraza, kakor ga je on navajal, in so običajno jezik imenovali poeg tega slovinski ali ilirski. Nazivanje bosenski bliko ni bilo običajno, kakor so kranjske Slovence imenovali v narodnem oziru Kranjce.

Slovanski nasprotniki so se pa poslužili tega sredstva zaradi tega, ker so vedeli, da prebivalstvo ima povsod nekaj krajevnega patriotizma. Posebno v začetku, ko narodna zaveza še ni bila tako razvita, je vladal še nekaj antagonizem mej sinovi istega naroda v raznih pokrajinah. Dolgoletna administrativna ločitev je je odtujila. Čim bolje se je narod zavedal, tem bolje je ta antagonizem zginjal. Semtertja se dobi še danes kak slovanski Moravec, ki nikakor noče biti Čeh, pa tudi stari Kranjci še niso izumrli.

Moravščina in kranjščina ne sta mogli za tretji razvoja narodne zavesti in tudi skupnosti mej Čehi in Slovenci, pale so te umetno stavljeni ovire. Ravno tako tudi bosensščina ne bode opravičila nad, katere vanjo stavijo vladni krogi. Posebno nade, katere so stavili v mohamedance, se ne bodo uresničile. Pokazalo se je, da vera nikakor ne ovira mohamedancev v zavedanju njih hrvaške narodnosti. Hrvatje so pri tem pa tudi pametno postopali in se niso postavili na stališče verske nestrpnosti, temveč so precej spoznali, da v narodnih ozirih vera nima dosti opraviti, da je mohamedanec lahko ravno tako dober Hrvat kakor katoličan. Če so se mej sabo prejšnja stoletja bojevali, to je pozabljeno. Srd do kristjanstva hitro gine iz src mohamedanskega prebivalstva.

Tesna vez, ki se vzlic vladnim spletkam vedno bolj utrjuje mej Hrvati in Bošnjaki raznih ver, zlasti katoličani in mohamedanci, bode naposled privela do zjedinenja Bosne in Hercegovine s Hrvatsko. Zastonj bode vse upiranje Madjarov, madjaronov in

raznih birokratov. Kar birokracija umetno skuje, se ne more obdržati, to se pokaže tudi v bosenskem vprašanju.

V Ljubljani, 7. julija.

**Slovanstvo in Avstrija.** Nemški listi so jako veseli, da so „Moskovskija Vjedomosti“ izjavile, da Avstrija nikdar ne more biti slovanska država. Nemški in madjarski živelj bodeta to vselej preprečila. To veselje je pač odveč. Na to nikdo misli ni, da bode kdaj Avstrija slovanska država kot je Rusija. Biti more le mnogojezična država. Avstrijski Slovani ne zahtevajo, naj se Avstrija poslovanj, temveč samo, da se uvede narodna enakopravnost. Če je moskovski list pisal, da se Avstrija zaradi tega, če se Čehom privoli v njih težnje, še ne poslovanj, je pač nameraval s tem le dati brco avstrijskim nemškim listom, ki vedno kriče o nevarnosti slovanske povodnji. Če pa Avstrija ne bode slovanska, s tem pa še ni rečeno, da bode kdaj nemška ali pa madjarska. To bodo vedno znali preprečiti avstrijski Slovani. Veselje Nemcev je povse neutemeljeno. Ruski list ni novega povedal ničesa, kar bi avstrijskim Slovanom že dolgo ne bilo znano.

**Deželnozbornske volitve,** ki se bodo vršile letošnjo jesen v več kranjčinah bodo bile v oktobru in novembru. Priprave za volitve se že povsod delajo. Politični organi pa tudi delajo priprave za bodoče državnozbornske volitve. Mogoče je, da se bodo letos še vršile državnozbornske volitve. Sedanji državni zbor se pač še skliče in se mu predloži obnovenje pogodbe z Ogersko. Ko bi vlada videla, da ni upanja, da bi zbor pritrdil dotični vladni predlogi, se bode takoj razpustil in razpisale nove volitve. Prav gotovo ni, da bi sedanji državni zbor se v vse udal. Večina res nikakor ni radikalna, a mnogi poslanci imajo grozen strah pred volitvami in že zaradi tega morajo v poslednjem zborovanju pokazati malo več odločnosti. Celo vsa zjedinjena levica se ne bode upala glasovati za kako neugodno pogodbo z Ogri. Samo podpore konservativnega kluba in pa Poljakov je vlada gotova za vse slučaje. Po volitvah bode pa seveda vsa zjedinjena levica, kolikor jo pride v zbor, glasovala za pogodbo.

## Listek.

### Pajek in muha.

(Pravljica iz živalskega življenja. Zapisal Ivan Vdovič.)  
(Konec.)

Zašla sem v temno sobo bogate hiše. Tla so bila na debelo preprežena z mehkiimi preprogami, da se ni čul ni jeden korak. V najtemnejšem kotu stala je postelj, poleg postelje pa visoka zibeljka. V postelji in v zibeljki pa je ležalo dvoje bitij, katerima se je jedva poznalo, da dihati. Ravnokar so zapuščali sobo trije možje, resnih obrazov in zmajevali s svojimi sivimi glavami. V stranski sobi jim pride naproti mlad mož. Nemo, bojaznopolno upre svoj pogled v nje.

„Nocojšnja noč bo odločila. Vse nade sicer še niso izgubljene, vender...“

Mladi mož ni več poslušal, zakril si je z dlanmi obraz in ves obupan odhitel iz sobe.

„Nocoj bo tu jok“, mislila sem si, naglo zapustila sobo in hišo in poletela v krasno lepo poletno jutro. Klatila sem se vse dopoldne po raznih kuhinjah, popoldne po vrteh lizala sladke jagode,

proti večeru pa zapustila na čilem vranci mestno zidovje in jahala na sprehod v bližnji gozdič.

Sita sem bila do grla mestnega hrupa in prahu, zato sta mi gozdna tihota in sveži zrak prav dobro prijala in sklenila sem, to noč ostati v tem rajskem zakotji.

Mrak je že legel na zemljo, ko sem se podala k počitku in tam iz za gora na vzhodu priplavala je luna in z bledimi svojimi žarki obsevala lepo pokrajino.

Postalo je bilo vse mirno in tiho, čulo se je le enakomerno žuborenje bližnjega potoka, od časa do časa pa je zanesel lehak vetrič udarce ur iz mnogobrojnih mestnih zvonikov. Dasi sem bila utrujena, vender se me ni dolgo zaspanec hotel polotiti. Premišljevala sem dogodke minolega dne, spomnila se temne sobe v bogati hiši, postelje, stoječe v kotu in visoke zibeljke poleg nje. „Nocojšnja noč bo odločila“, dejal je sivobradati mož resnega obraza. — Ravnokar so se čuli zopet udarci ure raz zvonike. Mogoče, da je ta ura bila zadnjičrat onima dvema bitjema ležečima v mehkih blazinah.

Zašumelo je nekaj v praproti pod mano. Upirala sem svoj pogled k tlom raz vejo, na kateri

sem čepela. Bleda luna prodrla je z jednim svojih žarkov skozi gosto vejevje in ugledala sem mlado žensko, ki se je plazila v gosto grmovje pod mano in legla tam na hladno zemljo. Čula sem še nje vzdihne in zamolklo ječanje, konečno pa me je premagal zaspanec in zadremala sem.

Ko se zopet prebudim, nagnila se je luna že k zatonu, po vrhah vzhodnega pogorja pa se je že lesketal svetlorudeč pas — zlata zora, oznanjujoča bližajoče se jutro in tisoče krilat h pevcev žgolelo je že svojo jutranjo pesem v sinji zrak. Sicer pa še vse mirno in tiho, nikakega človeškega bitja...

Ne, — stoj!

Pod mano doli v praproti čepelo je mlado dekle, naslonjeno s hrbtom ob deblo vitke smreke in pritiskalo na prsi malega črvička, kojemu je Bog pred malo urami življenje dal.

„Mirno spavaj, sladko dete moje. Ljubi Bog, ki oblači lilije na polji in živi ptice v zraku, preživel bo tudi tebe. Prišla sem bila sem z groznim namenom, a ko sem ugledala zlati tvoj obrazek, vskipelo mi je srce ljubazni in veselja, pozabljeno je bilo vse gorje, vsa sramota, in tu v naravi božji prosiła sem Vsegamogočnega odpuščenja za strašno

Nemški liberalci si s svojim shodom v Pragi niso nič pomagali. Nemški nacionalci, katere so se nadejali pridobiti na svojo stran, se sedaj po listih norčujejo iz njih. Nemškonarodni listi pišejo, da je naravnost sramotno kričanje zaradi tega, če je nekaj čeških društev prišlo v nemška mesta. Tudi odločnejše postopanje v narodnih vprašanjih, katero so proglasili, končno ni družega, kakor klic po policiji. Vidi se torej, da nemškim liberalcem ne bode prav nič pomagalo to, da se hočejo bolje postaviti na narodno stališče. Zgubili bodo še tiste zmernejše življe, katere so dosedaj imeli na svoji strani, pridobili pa radikalnejših ne bodo. Sploh pa liberalcem niklo ne veruje, da bi res šli v opozicijo proti vladi. Vse prepozno so začeli strašiti z opozicijo. Sedaj si vsakdo misli, da jim gre samo za to, da bi pri volitvah nekaj več mandatov obdržali. Z opozicijo, pravi levica, da začne šele po volitvah.

Ugron je eden najneznanejših madjarskih politikov, samo grof Aponyi more se meriti z njim. Vedno le to misli, da bi se višje popel in zato so mu dobra vsa sredstva. Ko je bila na dnevnem redu cerkvena politika, se je bil oprijel klerikalizma, dasi vsakdo ve, da je v verskih stvareh jednacega mišljenja s Kossuthom. Nadejal se je, da tako vrže vlado. Namea se mu pa ni posrečil. Wekerle je pač šel, a prišel je Banffy, za Ugrona se pa še nikdo zmenil ni, ko se je sestavljala nova vlada. Dosedaj smo Ugrona vedno videli mej največjimi nasprotniki Slovanov. Kolikokrat se je v zbornici pritoževal, da vlada vse prerahlo postopa proti nemadjarskim narodnostim. Sedaj je pa nakrat jel misliti na to, da bi s pomočjo drugih narodnostij vrge vlado. Msi namreč, da bodo Slovani in Rumuni kar podpirali njegovo stranko pri volitvah, da se močnejša povrne v zbor in potem vrže vlado. Tu se zopet vara. Slovani in Rumuni se mu ne bodo dali zlorabiti.

Sedanja francoska vlada nič posebno lepo ne postopa proti duhovščini, če tudi je s pomočjo konservativcev prišla na krmilo. Čelo radikalna vlada ni bila tako brezozirna. Štiri duhovnike je učni minister razpustil državnemu svetu, ker so proti prepovedi županov imeli procesijo na sv. Rešnjega Telesa dan, več drugim je pa ustavil plače. Najhuje je pa za konservativce to, da skoro dosti takemu postopanju ugovarjati ne morejo. Če pade sedanja vlada, pa pridejo radikalci na krmilo. Teh se pa boje, ker hočejo višje obdlačiti višje stanove, cerkev pa popolnoma ločiti od države, kakor je to v Ameriki. Cerkev bi bila zares potem tako svobodna, kakor je v Ameriki, država bi se nič ne mešala v njene stvari, a izgubila bi pa mnogo dohodkov. Država bi se ne menila zato, kako verniki skrbijo za škofo in drugo duhovščino, to bi ne bila njih stvar. Vlada bi ne delala nobene razlike mej škofi in drugimi francoskimi državljani. Tega duhovščina ne mara in so jej še mnogo ljubše sadanje razmere.

## Dopisi.

**Iz učiteljskih krogov, 6. julija.** V uradni konferenci učiteljskega postojanskega okrajnega glavarstva reševalo se je tudi preračunavanje: „Kako naj se poučuje drugi deželni jezik na ljudskih šolah?“ Gosp. referent Primožič iz Postojane

zakano in prisegla mu, da posvetim vse svoje življenje tebi, sladko dete moje in vzgojim in vedim te po poti, ki so njemu ljuba. Onemu pa, ki mi je pritrjal cvetje moje mladosti in zapustil me v moji sramoti, odpuščam iz srca — naj bode srečen! Od sedaj bodeš le ti, drago dete, jedino veselje in sreča moja...

Čula sem srčno molitev ubogega dekleta, čule so isto visoke jelke in smreke, kojih vrhovi so se tresli v jutranjem vetriču, čule gozdne ptice, ki so žgolele novorojencu v zibelki narave božje ljubke pesmice svoje in zazibale ga v sladko spanje.

Solnce pa, ki je ravno kar veličastno priplavalo izza virov, prineslo je novorojencu pozdrav z nebes: predlo je z jednim svojih zlatih žarkov skozi goščavo in pritisnilo detetu na blesteče čelo gorak poljub...

„Zadosti mi je sedaj teh čenč“, prekine pajek nadaljnjo muhino pripovedovanje. Že dlje časa ni več pazno poslušal in vedno bolj srpo upiral pogled na ubogo žrtev.

„Novih muh se ni nič nalovilo, jaz pa sem lačen, priti moraš toraj ti na vrsto“.

rešil je to vprašanje v obširno izdelanem poročilu, v katerem povdarja, da so sedanji slabi in ničevni učni uspehi le posledica neprimerno urejenih učnih knjig in sedanje v porabi stoječe sintetične učne metode. Omenil je tudi, da si misli pouk drugega deželnega jezika tako urejen, da se ima na slovenskih šolah obligatno učiti nemščina in na nemških šolah slovenščina. Toda ker v postojanskem okraju nimamo ni jedne šole z nemškim učnim jezikom, omejil se je g. poročevalec jedino le na obligatni pouk nemščine na slovenskih šolah. Opiraje se na nemške pedagoge, priporočal je analitično in direktno metodo brez slovnice, češ, jezika se uči na jeziku samem, koj nemško. Ker bo gosp. Primožič svoje poročilo gotovo v kakem listu objavil, imeli bomo še prilike o tem predmetu kaj spregovoriti. Danes hočemo omeniti, da slabih učnih uspehov niso krivi ne učitelji, ne knjige, ne metoda, marveč jedino le učenci, ker so priklenjeni učiti se tujega jezika, kateri zunaj šole malokdaj slišijo. Za Boga milega, zakaj nočemo slediti naravi! Vsak pouk mora biti prirodi in omiki učenčevi primeren. Psihologija in fiziologija učita nas, da morajo biti učitelji in zdravniki zvesti služabniki narode. „Nicht im Kampfe gegen die Natur, sondern nur im Bunde mit ihr ist die Erziehungs- und Unterrichtskunst mächtig, echt und segensreich“ pravi pedagog. Zakaj hočemo tedaj slovenski učitelji vsem učencem utepati v glavo tuji jezik, katerega se bodo samo za to mučno učili, da ga v kratkem pozabijo in da v drugih predmetih zaostajajo? Zakaj bi ne delovali vsi poklicani faktorji na to, da se v ljudski narodni šoli tuji jeziki jedino le kot neobligatni predmet poučujejo? Izkušeni pedagogi trdijo, da se bi z neobligatnim poukom v petih tedenskih urah več doseglo, nego sedaj z obligatnim poukom v petnajstih, ker bi le tisti nadarjeni učenci učili se tujega jezika, kateri mislijo vstopiti v srednje šole. Otroci, kateri nimajo niti veselja, še manj zmožnosti za pouk v tujem jeziku in ne mislijo študirati, naj se nikakor ne silijo, ker s tem se oškoduje splošna izomika učenčev. Resnične so besede nemškega pesnika: „Ach, wie tüb ist meinem Sinn, wenn ich fremde Zungen üben, fremde Worte brauchen muss.“ Člen 19. državnega osnovnega zakona bodi nam svet. Jednopravnost vseh deželskih jezikov v šoli, v uradu in javnem življenju se priznava od strani države. V deželah, v katerih stanuje več narodnih plemen, naj bodo javna učilišča napravljena tako, da se vsakemu teh plemen dajo potrebni pomočki za izomiko v svojem jeziku, a da ne bode nikomur sile, naučiti se katerega drugega deželnega jezika. Naši deželni poslanci sklenejo naj zakon, kakoršni imajo na Češkem, ki določuje: § 1. Oba deželna jezika sta v šoli kot učna jezika jednopravna. § 2. Na vsaki šoli sme biti učni jezik jedino le jezik šole obiskujočih otrok. § 3. Na štirirazrednih (glavnih) šolah in na višjih šolah sme se od tretjega razreda naprej poučevati tudi drugi deželni ali tuji jezik, na slovenskih nemški, na nemških slovenski, vendar le kot neobligaten predmet. Glede metode sledeče: Vsak učitelj hvali svojo metodo in to je tudi prav, ker le ista metoda je najboljša, po kateri najboljše uspehe dosežemo; vendar ne vsiljujemo nikomur svoje metode. Nemški pedagog trdi: „Wegen der Verschiedenheit des subjectiven Verfahrens und der geistigen Eigenheitlichkeit des Erfinders wird man nicht leicht eine Methode finden, die von allen Lehrern für gut gehalten wird; darum keinen Zwang und viel Beseidenheit.“ Glavna načela v vzgoji je: „Prehajaj vedno od znanega k neznanemu!“ Kdor daje slovenski deci nemške knjige v roke, ta ravna protinavarno, in njegovo delo je brez uspeha. Šole naj imajo vsi narodi v svojem jeziku, v tistem jeziku namreč, ki ga otroci razume. Kdor se hoče tujega jezika učiti, mora pred vsem svojega jezika zmožen biti. Ves pouk mora biti vzgojevalen v narodnem duhu, nikakor pa ne stroj za p-nemščevanje.

„Oh, ljubi moj pajek, lepo te prosim, pusti me živeti, povedala ti bom še mnogo lepih pravljic; mej tem časom se bodo gotovo nalovile druge muhe, pa se bodeš nasitil, mene pa se vendar usmili“.

Muha se mi je s svojim pripovedovanjem jako prikupila in sklenil sem oprostiti jo iz krempljev tega krvoloka. Ker bi bil pa še rad dalje poslušal njene povesti, počakal sem še, ker sem upal, da se ji posreči s prošnjami omehčati trdosrčneža Nestrpno sem tedaj čakal, kaj ji bo odgovoril.

Pajek pa stresle svojo glavo in jo brezerčno zavrne:

„Mati so mi tvoje čenče! Glavna stvar mi je moj trebuh, za vse drugo pa se ne brigam“.

Ne čakajoč odgovora, pobrusi rilec ob svoji prednji nogi in jame kobacati proti svoji žrtvi.

Mene pa je zgrabila jeza, nič več nisem pomišljal in z vso močjo zamahnem z roko po krvoločaežu...

Opraskal sem se v trajevi seči, ko sem bil posegel zanjo, roka me je zaskalela in — vzdramil sem se iz trdnega sna. Ko si zmanem zaspane oči vidim, da se je že vlegel mrak na zemljo, in da je že večni ovčar prignal svojo čredo na nebeški pašnik.

## Dnevne vesti.

V Ljubljani, 7. julija.

— (Potresna doklada ljubljanskim uradnikom.) Iz uradniških krogov se nam piše: Gospod minister Bilinski je že decembra meseca 1895. rekel v državnem zboru, da tudi letos dobé ljubljanski državni uradniki z ozirom na izvanredne razmere v Ljubljani posebno potresno doklado. Uradniki so se že veselili te državne podpore, ki so je v resnici potrebni. Ko je bil državni proračun za tekoče leto koncem marca potrjen, mislili so vsi tukajšnji uradniki, da zdaj zdaj prejmo zaželjeno doklado. Toda minister Bilinski je bil — pozabil dotični znesek postaviti v državni proračun. Obče znano je, da ga je moral šele deželni predsednik baron Hein podrezati, da je za ljubljanske uradnike državnemu zboru predložil dodatni kredit, katerega je poslanska zbornica rešila že dne 12. maja t. l. Kaj pa je storila s to zakonsko predlogo gospodska zbornica, tega ni bilo bratu v nobenem časopisu, niti v uradni „Wiener Zeitung“ ne. Najbrž jo je odložila za zborovanje — jeseni. Seveda, saj se ljubljanskim uradnikom tako dobro godi, da lahko čakajo do — prihodnjega Božiča. Naši kavalirji, ki sedé v gosposki zbornici, z ministrom Bilinskim vred niso pomislili, kako so se v Ljubljani zadnje leto sem podražile vse stvari, kako je mnogo uradnikov in njihov rodbin potrebnih malega počitka na deželi i. t. d. Mesec na mesec obetati, pa ne dati, ampak uradnikom samo skomine delati, poleg tega pa jih s praznim upanjem pitati, to vse gotovo uradnikom ne povzdiga veselja do službe in dela. Spomina vredno je tudi, da častniki v Ljubljani in Kamniku že vse tekoče leto vlečejo potresno doklado, ne da bi bilo treba za to posebnih zakonskih predlog državnega zbora in dolgih ministerskih govorov. Vse se je naredilo na tihem, kakor bi imeli častniki drugega gospodarja in bi služili v drugi državi, nego državni uradniki. Obljuba dolg dela in ta dolg plačati je država moralno zavezana.

— (Predavanje v muzeju.) V četrtek zvečer točno ob 6. uri predaval bode muzealni kustos gospod prof. Müllner v muzejski bralni sobi o raznih srednjeveških najdbah, katere so se izkopale v špitalskih ulicah pri kopanju temelja Ravniharjevi hiši. Gospod kustos bode tudi najdbe izkazoval in z načrti pojasnjeval.

— (Prememba posesti.) Pokojnega Franceta Slovasa hišo na Poljanski cesti števil. 41 kupila je pri včerajšnji javni dražbi mestna občina ljubljanska v regulacijske namene. K tej posesti spadajoče travnike, njive itd. pa je kupil tukajšnji trgovec g. I. Perdan.

— (Veselica moške in ženske podružnice sv. Cirila in Metoda) dne 5. t. m. v Hliferjevi pivovarni se je v vsakem oziru sijajno obnesla. Odličnega občinstva je bilo toliko, da veliki vrt ni zadostoval in je moralo mnogo ljudij oditi. Veselico so mej drugimi poobistile Litijčanke pod vodstvom staroste g. Svetca. Veselice so se nadalje udeležili g. župan Heibar, c. svet. g. Marnik, dež. posl. dr. Majaron in predsednik trg. zbornice g. Perdan. Bogati in obširni program so izvršno izvršili kvartet „Ibrija“, „Slavec“ in sokol tamburaši. Občutno in izborno je deklamoval g. Ivan Roštan S. Gregorčičev pesem: „Blagovestnik“. Predsednik g. Ivan Malenšek je ljubeznjivo pozdravil občinstvo, posebno pa domoljubna litijska Slovenke ter se zahvalil za obilni obisk. Državni poslanec g. Koblar je v lepem in temeljitim govoru nashkal položaj družbe. Govornik je slikal v živih barvah, kako se godi ogerskim Slovanom in zlasti ogerskim Slovincem, kako se Čehi s svojo „Usiředno Matico školsko“ uspešno bore proti „Schulvereinen“. Ker je govornik dobro pojasnil vedno večje družbine potrebe in njeno neugodno gmetno stanje, je občinstvo posegle precej v žep in gmetni uspeh veselice je bil prav dovoljen. Da se je veselica tako lepo obnesla, gre hvala v prvi vrsti „Ibriji“, „Slavcu“ in „sokolskim tamburašem“, obema gg. govornikoma in neutrudljivemu ženskemu odboru za prirejo dobitkov. Posebno se je odlikovala gospa Trčkova. Ta veselica je pokazala, da Slovenci spoznavajo veliki pomen družbe „sv. Cirila in Metoda“.

— (Novo kočo v Vratih) otvori, kakor smo že naznanili, Slovensko planinsko društvo po jutrišnjem v četrtek dne 9. julija zjutraj ob devetih. Kdor utegne, naj se odpelje k otvoritvi jutri v sredo popoldne ob štirih iz Ljubljane do Dovjeja in prenoči v Mojstrani, drugače pa z opolnočnim vlakom ob 12. uri 5 min., s katerim dospe na Dovje ob 2. uri 35 min. Ob petih zjutraj se zbero vsi udeležniki pri Šmerčevi gostiini v Mojstrani ter odidejo skupaj v Vrata do nove koče. Ob devetih bo slovesna otvoritev potem pa razgledovanje in zabava s petjem in godbo. Po dvanajstih se odpravi družba nazaj v Mojstrano, kjer se pomudi do odhoda večernega vlaka ob 6. uri 27 min.

Za mrzla jedila in pijačo v koči je poskrbljeno; poleg vina in piva bo dobili tudi čaj, čokolado in mleko. Solidno in fino izdelana kočja je na 27 m velika, ima 170 m širok napušč za verando, ležišče za dvanajst oseb, železno ognjišče in vso drugo potrebno opremo. Ob njej na planem je tudi nekaj klopj in miza. Od kočje je prekrasen razgled na Čmir, Begunjski vrh, Triglav, Luknjo, Pibavec, Štajner, Rogico, Trentarski križ, Sohi plaz (najvišji vrh za Triglavom v okolici) itd. „Slovensko planinsko društvo“ bo slavilo dne 9. t. m. v jedni najlepših dolin v Vzhodnih Alpah, v Vratih, v očigled slovenskega velikana Triglava nov uspeh slovenske turisticke; zato je želeli, da se tega slavlja udeleži prav mnogo domoljubov in tako javno posvedoči svoje simpatije za idejo tega res neumorno in uspešno delujočega domačega društva. Prelepe slovesnosti se udeleži tudi vrli gosp. župnik Aljaž, ki je vodil stavbo nove kočje in si s tem pridobil spet novih zaslug za slovensko planinstvo, katero neprestano in z največjim veseljem pospešuje duševno in gmetno.

— (Vstopnine in prenočnine po kočah „Slov. planinskega društva“) so dijaki prosti proti legitimaciji, izdani od „Slov. plan. društva“ ali katere njega podružnic.

— („Vse je talmi, tingel-tangel, pristnih gigrlov ni več...“) Tako lahko pojo po znani dunajski pesmi vsi tisti, kateri so skoro deset dni zelo prijateljski občevali z mladim možem, ki ima zdaj v zaporu na Žbjeku priliko in časa promisljati, kako mišljivo je vse na tem svetu. Ta tuji mladi mož je imel le dober teden časa, igrati v Ljubljani kavalirja. Komaj je bil prišel v naše mesto in se nastanil v hotelu „pri Mahci“, že je bil znan z raznimi gospodi in tudi nekaterimi gospodičami. Občeval je s častniki in meščani in zlasti kazal veliko zanimanje za dramatično umetnost. Zdaj je sedel pri sladničarju Kirbichu, zdaj pri Mahci, zdaj se je peljal s fjakarjem, zdaj drdral na hitrem biciklu. Z denarjem ni štedil, nego ga izdajal kakor pravi pravilivec. Sploh mu je v Ljubljani vse ugajalo. Predstavljal se je navadno kot tovarnar Baumgartner iz Prage; jedni so pripovedovali, da se v njegovi tovarni izdelujejo trikotniki, kar bi bilo pojasnjevalo možno zanimanje za dramatično umetnost drugi so zopet rekli, da je fotograf, tretji so govorili, da ima na Dunaju tri tovarne. Iz kratka, ni se prav vedelo, kdo je ta mož in od kod da je. Gospod tovarnar pa se ni za to menil, imel je drugih skrbij: hotel se je oženiti. Razkril je svojo ljubezen neki gospodični in ji poslal dva prstana. Najbrž si je mislil, kakor junak neke veseloigre, da je smešno darovati komu jeden prstan, če ima dve roki. Ker je dotična gospodična, dasi je po poklicu navna, vrnila prstana, in se tudi s šopki ni dala omeščati, je gospod tovarnar poskusil dragod svojo srečo. Našel je gospodično, katera mu je jako ugajala. Najprej je bil hotel pokloniti tista dva prstana, katera mu je že jedna gospodična vrnila, a nova kraljica tovarnarjevega srca jih ni hotela vzeti. Gospod tovarnar pa se ni dal oplašiti, in ker je bil zelo ljubezniv, občevala je ta gospodična še dalje z njim. Mož je vedel švigal okoli nje in kdo ve, če bi s svojo vztrajnostjo v ljubezni in s svojo radodarnostjo končno ne bil premagal vseh njenih pomislekov, da se ni jela zanj nanizati mestna policija. Ta je bila izvedel, da je nekdo dne 30. junija in dne 2. julija po postrežku dal v tukajšnji zastavljaloici postaviti 61 prstanov, kateri so bili vsi zaznamovani s črkami „O. W.“ Prav takrat je bilo v dunajskih listih čitati, da je juvelirju Otonu Wildeju na Dunaju ušel njegov agent in mu odnesel 380 prstanov v vrednosti 1500 gld. Policijski komisar si je kaj mislil, da je morda ta ubegli agent zastavljal rečene prstane in da je morda misteriozni tovarnar identičen s tem agentom. Povabil je torej pod neko pretvezo g tovarnarja k sebi, ob jednem pa tudi postrežnika, kateri je bil prstane zastavil. Ker pa je postrežnik rekel, da g tovarnar ni identičen s tistim, kateri mu je dal prstane, da jih zastavi, ni mogla policija nič narediti, zlasti ker v uradnem policijskem listu še ni bilo naznanjeno glede ubeglega Wildejevega agenta. Pač je pa g komisar naročil dvema detektivoma, naj moža nadzorujeta. Gospod tovarnar je bil z magistrata naravnost šel k nekemu gospodu in pri njem zastavil za 20 gld. zlato uro z verižico, potem šel v hotel, kjer je pobral, kar je imel dragocenega, najel fjakarja in se z njim odpeljal najprej mimo Zvezde proti tabačni tovarni od tam pa na Tržaško cesto in skozi Šiško naprej. Detektiv Toplikar je to sporočil komisarju in ker se je bilo v tem izvedelo, da je gospod tovarnar v hotelu pozabil svoj dolg plačati, odpeljala sta se detektiva z državno železnico proti Gorenjski, sluteč, da bo mož gotovo na kaki postaji sedel v vlak. Prišla sta do Kranja, ne da bi bila gospoda tovarnarja dobila. Ta gospod se je bil s fjakarjem peljal do Škofjeloke, tam pa je najel drugega fjakarja, kateri ga je peljal v Kranj. Ko se je pripeljal v Kranj h gostilni „pri pošti“, prijel ga je detektiv Aplenc in ga srečno pripeljal v Ljubljano. Tu je mož priznal, da se zove Robert Bauer in da je ubegel s prstani juvelirju Wildeju. Pri njem se je našlo 18 prstanov in 13 zastavnih listkov. Bauer je bil zastavil 322 prstanov za nekaj čez 600 gld. Bauer se je izročil dež. sodišču. Ljubljanska policija se je v tej aferi pokazala kot jako spretno in previdno.

— (Obrtno gibanje v Ljubljani.) Tekom meseca junija pričeli so v Ljubljani izvrševati obrt in sicer: Šturm Franc, Klidzeze ulice šte. 9, prevažanje blaga; Ermacora Karol, Gradišče šte. 10, agenturo; Blas Leopold, Poljanski nasip šte. 12, knjigoveški obrt; Kovačič & Petkosič, Pristavske ulice šte. 8, čistjenje in likanje perila; Zupančič Josip, Trubarjeve ulice šte. 2, prevažanje blaga; Batjel Pavel, Streliske ulice šte. 3, mizarski obrt; Novak Ivana, Turjaški trg šte. 5, kramarijo z mešanim blagom; Kavčič Šolastka, Cerkvene ulice šte. 21, prodajo živil; Sarc Franc, Kolodvorske ulice šte. 30, gostilničarski in krčmarski obrt; Babuder Ivan, sv. Petra cesta šte. 52, tlakarski obrt; Homan Marija, Parne ulice šte. 11, prevažanje blaga; Kunstler Jože, Konjuške ulice šte. 9, kovaški obrt; Buggenig Ivan, Cesta na državni kolodvor, prevažanje blaga; Kozina Ana, Poljanski trg šte. 1, prodajo sadja; Krišch Peter, Rimška cesta šte. 20, gostilničarski in krčmarski obrt. — Odpovedali, odnosno faktično opustili pa se obrt in sicer: Kavčič Jakob, čevljarški obrt; Malenšek Marija, kramarijo; Branisel Marija, prodajo kruha; Kopecky Josip, stavbiški obrt; Mariacher Marija, skuho; Preskar Terezija, branjarijo; Hrovatin Matilda, prirojanje ženske obleke; Parkelj Ivana, trgovino s pivom v steklenicah; Sparowitz Josip, zlatarski obrt; Mathesche Josip, gostilničarski in krčmarski obrt; Dečman Anton, pekarski obrt; Toni Franc, kovaški obrt; Kerže Marijana, trgovino z vinom v steklenicah; Sevnik Jakob, branjarijo; Stage Oton, sobao slikarstvo in pleskarstvo; Winitzky Karol, stavbiški obrt; Tratnik Uršula, branjarijo; Makovec Anton, čevljarški obrt; Čzap Gustav, izdelovanje žvepljenk; Uran & Večaj, lončarski obrt; Kovač Janez, zidarski obrt; Strukelj Franc, trgovino z živino; Weber Karol, trgovino s špecarijskim, kolonijalnim in materijalnim blagom; Schuschnig & Weber, prodaja žganih opojnih pijač na drobno; Wenzel Henrik, trgovino s špecarijskim blagom, delikatesami, vinom in drogami; Lavc & Rohrmann, trgovino z deželnimi pridelki in rastlinjem.

— (Na včerašnji semenj) je bilo priguanih 1075 konj in volov, 465 krav in 149 telet, skupaj 1689 glav. Kupčija s konji in kravami je bila srednja; z volji sploh pa prav živahna, ker je bilo prišlo mnogo zunanjih kupcev kupovat vole.

— („Slov. bralno društvo v Trziči“) je dne 5. t. m. napravilo izlet na bistriško planino in na Stevc (987 m), s katerega je kljub mali višini diven razgled. Na tem vrhu so udeležniki žgali mogočen kres v proslavo godu sv. apostolov Cirila in Metoda in v dokaz, da tukaj še stanuje slovenski rod.

— (Posojilnica na Slapu pri Vipavi) imela je prvih šestih mesecih tekočega leta 111.950 kron 14 vinarjev prometa.

— (Veronauk na realkah) Učni minister je učni red štajerskih realk v toliko premenil, da se bode odslej na treh višjih razredih poučeval veronauk, ki se dosedaj ni.

— (Akad. tehn. društvo „Triglav“ v Gradcu) javlja, da je za čas letošnjih počitnic prevzel društveno upraviteljstvo gosp. stud. jur. Slavko Krmavnar.

— (Ustavljena preiskava) Naši čitatelji se gotovo še spominjajo, da je v Trstu zasebnica Ana Fonzeri zaradi neke ugubljene pravde prišla v sodišče in tam streljala na nekega gospoda. Kazenska preiskava, ki se je proti njej začela, se je ustavila, ker se je pokazalo, da je blazna.

— (V cerkvi po-osrečil) Nekaj časa že popravljajo razpočeni strop sv. Antona novega v Trstu. Delavci stoje na odru, visokem kakih 18 metrov. V petek okoli 11. ure padel je raz odra 15letni zidarski vajenec Alojzij Mahnič iz Rojana. Siromak si je razbil čepinjo, si ulomil jedno rebro ter si pretresel drobja. Nesreča, katera se je dogodila baš mej službo božjo, presenetila je občinstvo. Ponesrečenec so prenesli v bolnico.

— (Razpisane službe) Na trirazredni ljudski šoli v Št. Ruprtu na Dolenjskem tretje učno mesto z letno plačo 450 gld. — Na jednorazrednici v Št. Jurji pod Kumom mesto učitelja in voditelja z dohodki IV. plač. reda, funkcijsko priklado 30 gld. in prostim stanovanjem. Prošnje za obe službi do dne 1. avgusta okr. šolskemu svetu v Krškem. — Mesto kancelista v XI. čin. razredu v Gradcu, eventuelno pri kakem drugem sodišču. Prošnje do dne 10. avgusta predsedstvu dež. sodišča v Gradcu.

\* (Uradni list konfiskovan.) Nekaj jako neprijetnega se je prigodilo uredništvu hrvatskega uradnega lista „Narodne Novine“. Vzprejelo je nekrolog umrlega cenzorja Fingarhuta, ki ga je odstriglo s škarjami iz „Obzora“. V tem nekrologu je bil jeden odstavek konfiskovan in uradni list je zadela vsled tega konfiskacija. Po kavarnah v Zagrebu so pa potem juristi in nejuristi ugibali, če bode državno pravdnistvo tožilo zaradi zanemarjenja potrebne paznosti, kar bi se uredniku takega opozicijskega lista gotovo zgodilo, ko bi se mu kaj tako nepovoljnega pripetilo.

\* (Madjarska lojalnost) V raznih krajih na Ogerskem visi v županjskih in magistratnih dvoranah slika Lajoša Košuta. Vlada se ob tem ne

spodtika, morda ji je celo všeč. Ponekod je namestu, kjer zdaj visi Košutova slika, prej visela slika našega cesarja.

\* (Zastrupljeni presneci.) V neki vasi blizu Val. Mezeriča je zbolelo 48 oseb, ki so bile pri neki ženitovanjski pojedini in jedle presnece. Ko-koši, ki so jedle ostanke, so poginile. Preiskava se je začela.

\* (Samomorilčeva reklama.) Trgovec Schwarz v Kiš-Vardi na Ogerskem se je minoli teden nsmrtil. Predno je zapustil to solzno dolino, je dal nabiti velike lepake, na katerih se je bralo: Slavno občinstvo! Da se iznehim svoje žene, moram zapustiti ta svet. Prosim tudi nadalje svojo blagomaklonjenost, kajti poskrbel sem, da se bode v moji trgovini tudi po moji smrti dobivalo najboljšje in najcenejše blago.

\* (Originalen Bavarec.) Tisti princ Ludovik bavarski, čigar nastop v Moskvi pri nemškem banketu je obudil toliko senzacijo, se je pred kratkim mudil v Berlinu in obiskal ondotno obrtno razstavo. Tam je naletel na nekega Bavarca, moža, kateri vodi tujce po gorah in je tako „neotesan“, kakor more biti le nepopačen sin bavarske dežele. Komaj je ta „Wurzelsepp“ zagledal princa, je vzkliknil: „Kaj ti si tudi tukaj, kraljeva visokost? Kaj pa iščeš v rem neumnem Berlinu?“ Smeje se je princ odgovoril: „Obrtno razstavo sem prišel pogledat.“ „To boš kaj pravega videl“ je renčal „Wurzelsepp“ ter vprašal „od kod pa prihajaš?“ Po kratkem pogovoru je „Wurzelsepp“ princu svetoval, naj se nikar barolinskega piva ne napije“ in končno rekel: „Prdno se odpelješ, kraljeva visokost, pridi k meni, ti bom dal žganja piti; nič se ne sramuj saj pridejo tudi še drugi pošteni ljudje.“ Po teh besedah je „Wurzelsepp“ prijel za klobuk in ga za spoznanje premaknil ter odšel.

\* (Previdnost je mati modrosti) V časopisu „General Anzeiger für Numark“ je priobčila neka čednostna nemška devojka, Emilija Sander, sledeči inserat: „Da se izogne zmotam ali neumnim govoricam, naznanjam vsem, ki se po pravici ali po krivici zame zanimajo, da gospod, ki me bode te dni večkrat spremljal po ulicah, je moj brat, ne pa kak ženin ali pa še kaj hujšega.“

\* (Slavi upliv Rötgenovih žarkov.) Dosedaj smo poznali samo dobre uplive Rötgenovih žarkov, sedaj je pa omeniti, da imajo tudi slabe. Asistent nekega ameriškega prirodoznanca je hotel si fotografovati svoje možgane. Pokazalo se je pa po dovršenem fotografovanju, da so mu izpali vsi lasje, katere so zadeli Rötgenovi žarki. Popolnoma plešast je sedaj po jedni strani in v strahu je, če mu več lasje ne izraste.

\* (Zanesljiva policija.) V Rio de Janeiro je predsinodnim pred poslopijem nekega kluba, v katerem so se shajali prvi bogataši mesta, razpočila dinamična bomba, katera je naredila veliko škodo in prouzročila nepopisno zmešnjavo. Tolpa oboroženih ljudi je to zmešnjavo porabila, da je nastokila v klub zbrane bogataše ter je po krvavem boju, v katerem je bilo več oseb ubitih, oplenila za ogromno svoto. Preiskava je dognala, da so napadalci postopali dogovorno s policijo.

## Darila:

Uredništvu našega lista so poslali:

Za družbo sv. Cirila in Metoda: Gospici Julija Bevk in Franja Grilo v Vačah pri Litiji 19 kron 50 vin, katera so darovali ob godu naših slovanskih apostolov za družbo sv. Cirila in Metoda gg: Jožef Golmajer, Jakob Pavlovčič, Helena Grilo in Franja Grilo po 2 kroni; Marja Sajovec, Fran Kolba, neimenovan. Anton Gale, Jakob Dobravec, Anton Mera, Jožef Kehlkar, Franc Rojina in Julija Bevk po 1 kroni; neimenovan 40 vin, Enoch 40 vin, Franc Ladef 20 vin in Cecilija Barlič 50 vin. — G. Jože Novak v Novem mestu 10 kron, in sicer 5 K. za navadne stroške, 5 K. za velikovško šolo, z namenom, da bi sv. blagovestnika političnim n.... in b.... potrebna pameti od Boga izprosila. — G. Matej Bežan, c. kr. notar v Senožečah, 2 kroni. — G. Anton Tuječ, trg. pomočnik v Domžalah, 20 kron 60 vin, kot preostanek pri zažiganju kresa v proslavo godu sv. Cirila in Metoda. Skupaj 52 kron 10 vin. Žveli rodoljubni darovalci in darovalke in njih nasledniki!

## Brzojavke.

Dunaj 7. julija. Iz Lvova se danes brzojavlja, da misli vlada meseca septembra razpustiti državni zbor in koj razpisati nove volitve. Z uradne strani se zatrjuje, da je ta vest povsem neosnovana, in da bo poslanska zbornica še do konca februarja zborovala.

Dunaj 7. julija. V ministerstvu notranjih del so se danes zopet začela posvetovanja glede pogodbe z Ogersko, in sicer najprej o trgovinskopolitičnih vprašanjih.

Dunaj 7. julija. Alijanca mej Srbijo, Črnogoro in Bolgarsko pod protektoratom Rusije je že zagotovljena. Pismena pogodba se podpisuje v Sofiji, kadar se tam zbere slovanski vladarji na Balkanu.

Atene 7. julija. Velesile so izročile grški vladi kolektivno noto, v kateri zahtevajo, naj Grška svetuje ustašem na Kreti, da vzprejmo ponujane koncesije in naj Grška za brani dopušljanje orožja in municije z grškega ozemlja na Kreto. Grška ni na to noto nič odgovorila. Danes se je ruski poslanik več ur posvetoval z grškim kraljem.

Bruselj 7. julija. Pri volitvah v parlament se je pokazalo, da se je število socijalističnih glasov zelo pomnožilo. Končni izid volitev je odvisen od liberalcev. Če se ti pri ožjih volitvah ne pridružijo klerikalci, je klerikalna večina v parlamentu razbita in ministerstvo mora odstopiti.

**Avstrijska specialiteta.** Na žetodu bolehalim ljudem priporočati je porabo pristnega „Moll-ovega Seidlitz-praska“, ki je preskušeno domače zdravilo in upliva na želodec krepilno ter pospešilo na prebavljenje in sicer z rastočim uspehom. Škatljica 1 gld. Po poštne povzetki razpošilja to zdravilo vsak dan lekarnar A. MOLL, c. in kr. dvorni zalagatelj, DUNAJ, Tuchlauben 9. V lekarnah na deželi zahtevati je izrečno MOLL-ov prepat, zaznamovan z varnostno znamko in s podpisom. 5 (1756—9)

**Najčistejši in najboljši malinčev sirup**  
v steklenicah po 1 kg 60 kr.

Razpošilja se tudi v pletenicah po 3, 10, 20 in 40 kg.

**Lekarna Piccoli, „Pri angelju“**  
(2648—2) Ljubljana, Dunajska cesta.

#### IZ VARNOSTNEGA LISTA.

**Izvršilne ali eksekutivne dražbe:** Janeza Kralja posestvo v Kaplišči, cenjeno 2957 gld., (v drugič) dne 9. julija v Metliki.

Matiye Dragoša posestvo v Dragošah, cenjeno 4240 gld., dne 10. julija v Črnomlju.

Antona Cvara posestvo v Bregu, cenjeno 994 gld., dne 10. julija in 7. avgusta v Ribnici.

Antona Primca zemljišča v Dobropolji, cenjena 5000 gld., dne 10. julija in 1. avgusta v Ilirski Bistrici.

Antona Torkarja posestvo v Zasipu, cenjeno 530 gld., in Janeza Krivica posestvo v Boh. Beli, cenjeno 950 gld., oba dne 10. julija in 10. avgusta v Radovljici.

Jožefa Juršiniča posestvo v Perudini, cenjeno 1162 gld. 50 kr., in Janeza Kobeta posestvo v Vukovcu, cenjeno 1095 gld., oba dne 10. julija in 12. avgusta v Črnomlju.

#### UMRILI SO V LJUBLJANI:

4. julija: Fran Ahlin, sprevednikov sin, 6½ leta, Sv. Petra cesta št. 15, božjast. — Vencel Sene, delavčev sin, 40 dni, Emonska cesta št. 8, črevesni katar. — Angela Mehkota, delavčeva hči, 10 mesecev, Opekarska cesta št. 8, pljučni edem.

5. julija: Frančiška Eberle, zvonarjeva hči, 33 let, Florijanske ulice št. 48, tuberkuloza.

6. julija: Leopoldina Lavtar, gostija, 70 let, Sv. Petra cesta št. 52, ostarelost. — Leonija Galle, tovarnarjeva hči, 18 let, Šelenburgove ulice št. 5, jetika.

#### Meteorologično poročilo.

| Julij | Čas opazovanja | Stanje barometra v mm. | Temperatura v °C | Vetrovi   | Nebo  | Mokrina v mm. v 24 urah |
|-------|----------------|------------------------|------------------|-----------|-------|-------------------------|
| 6.    | 9. zvečer      | 738.4                  | 19.0             | sl. svzh. | jasno |                         |
| 7.    | 7. zjutraj     | 738.3                  | 14.7             | sl. svzh. | jasno | 0.0                     |
| 8.    | 2. popol.      | 736.6                  | 25.2             | sl. jzah. | jasno |                         |

Srednja včerajšnja temperatura 19.7°, za 0.3° nad normalom

Št. 20.408.

## Razglas.

(2633—2)

Pri ljubljanskem magistratu izpraznjeno je službeno mesto **blagajničnega praktikanta**

za katero je določen adjutum 480 gld. na leto.

Kdor hoče za to službo prositi, mora dokazati splošno vsposobljenost, starost, znanje jezikov in osebne razmere ter da se je izšolal na višjem gimnaziju ali na višji realki, oziroma na njima enakem zavodu.

Kdor službo dobi, je zavezan narediti izpit iz državnega računarstva in blagajniški izpit v dveh letih po nastopu službe.

Prošnje, opremljene z omenjenimi dokazili, vložiti je

do 30. julija 1896

pri podpisnem magistratu.

**Mestni magistrat ljubljanski**

30. dan junija 1896.

## Gostilno na Bledu

z novo opravljenimi sobami,  
dobrimi jedili, izvrstnim dolenjcem, istri-  
janom in Koslerjevim marčnim pivom

priporoča

**Jakob Peternel**

(2630—3)

posestnik.

Spominjajte se djaške in ljudske kuhinje pri igrah in stavah, pri svečanostih in oporokah, kakor tudi pri nepričakovanih dobitkih.

## Dunajska borza

dne 7. julija 1896.

|                                  |      |      |     |     |
|----------------------------------|------|------|-----|-----|
| Skupni državni dolg v notah.     | 101  | gld. | 45  | kr. |
| Skupni državni dolg v srebru.    | 101  | "    | 75  | "   |
| Avstrijska zlata renta.          | 123  | "    | 25  | "   |
| Avstrijska kronska renta 4½%.    | 101  | "    | 20  | "   |
| Ogerska zlata renta 4½%.         | 122  | "    | 70  | "   |
| Ogerska kronska renta 4½%.       | 99   | "    | 35  | "   |
| Avstro-ogerske bančne delnice    | 95.8 | "    | —   | "   |
| Kreditne delnice                 | 35.1 | "    | 60  | "   |
| London vista.                    | 119  | "    | 80  | "   |
| Nemški drž. bankovci na 100 mark | 58   | "    | 72½ | "   |
| 20 mark                          | 11   | "    | 74  | "   |
| 20 frankov                       | 2    | "    | 51  | "   |
| Italijanski bankovci             | 14   | "    | 45  | "   |
| C. kr. cekini                    | 5    | "    | 65  | "   |

Dne 6. julija 1896.

|                                           |     |      |    |     |
|-------------------------------------------|-----|------|----|-----|
| 4½% državne srečke iz l. 1854 po 250 gld. | 144 | gld. | —  | kr. |
| Državne srečke iz l. 1864 po 100 gld.     | 189 | "    | —  | "   |
| Dunavske srečke 5½% po 100 gld.           | 126 | "    | —  | "   |
| Zemlj. obč. avstr. 4½% zlati zast. listi  | —   | "    | —  | "   |
| Kreditne srečke po 100 gld.               | 198 | "    | 25 | "   |
| Ljubljanske srečke.                       | 22  | "    | —  | "   |
| Rudolfove srečke po 10 gld.               | 22  | "    | 50 | "   |
| Akcije anglo-avstr. banke po 200 gld.     | 156 | "    | —  | "   |
| Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.       | 474 | "    | —  | "   |
| Papirnat rubelj                           | —   | "    | 26 | "   |

## Trgovski pomočnik

vešč slovenskega in nemškega jezika, želi tako vstopiti v trgovino z mešanim blagom.

Ponudbe naj se pošiljajo pod J. Z. na upravnistvo „Slovenskega Naroda“. (2623—3)

## Postranski zaslužek

150—200 gld. mesečno za osebe vseh poklicnih vrst, ki se hoté pečati s prodajo zakonito dovoljenih srečk. — Ponudbe na „Hauptstädtische Wechselstuben-Gesellschaft Adler & Comp., Budapest“. 2568-6)

Ustanovljena l. 1874.

Lekarna Trnkóczy, Dunaj, V.

## Mrčesni prašek

prišten.

steklenica stane 20 krajc., 10 steklenic 2 gld.

Dobiva se v (2559-4)

lekarni Trnkóczy  
poleg mestne hiše v Ljubljani.

Razpošilja se vsak dan s pošto.

Lekarna Trnkóczy v Gradcu.

C. kr. glavno ravnateljstvo avstr. drž. železnic.

## Izvod iz voznega reda

veljavnega od 1. junija 1896.

Nastopno omenjeni prihajalni in odhajalni časi označeni so s srednjeevropskim časom. (1705-153)

### Odhod iz Ljubljane (juž. kol.).

Ob 12. uri 5 min. po noči obojni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, čez Selthal v Aussee, Ischl, Gmunden, Solnograd, Lend-Gastein, Zell na jezeru, Inmost, Steyr, Lince, Dunaj via Amstetten. — Ob 6. uri 15 min. zjutraj mešani vlak v Kočevje, Novo mesto. — Ob 7. uri 10 min. obojni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj čez Selthal v Solnograd, Steyr, Lince, Budejovice, Plzeň, Marijine varo, Hebr, Francovo varo, Karlovo varo, Prago, Lipsko, čez Amstetten na Dunaj. — Ob 12. uri 55 min. popoldne mešani vlak v Trbiž, Kočevje, Novo mesto. — Ob 11. uri 50 min. popoldne obojni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, čez Selthal v Solnograd, Lend-Gastein, Zell na jezeru, Inmost, Bregence, Curia, Genevo, Paris, Steyr, Lince, Gmunden, Ischl, Budejovice, Plzeň, Marijine varo, Hebr, Francovo varo, Karlovo varo, Prago, Lipsko, Dunaj via Amstetten. — Ob 6. uri 30 min. zvečer mešani vlak v Kočevje, Novo mesto. — Ob 7. uri 44 min. popoldne obojni vlak v Lince-Bled. — Vrh tega ob 6. uri 39 min. popoldne vsako nedeljo in praznik v Lince-Bled.

### Prihod v Ljubljano (juž. kol.).

Ob 5. uri 52 min. zjutraj obojni vlak s Dunaja via Amstetten, Solnograda, Bregence, Inmost, Zella na jezeru, Lend-Gastein, Lince, Steyr, Gmunden, Ischl, Aussee, Ljubno, Celovec, Beljaka, Franzensfeste, Trbiža. — Ob 8. uri zjutraj obojni vlak iz Lince-Bleda. — Ob 8. uri 19 min. zjutraj mešani vlak iz Kočevja, Novega mesta. — Ob 11. uri 35 min. popoldne obojni vlak s Dunaja via Amstetten, Lipskega, Prago, Francovih varov, Karlovih varov, Hebra, Marijinih varov, Plzeňa, Budejovic, Solnograda, Lince, Steyra, Parisa, Genevo, Curia, Bregence, Inmost, Zella na jezeru, Lend-Gastein, Ljubno, Celovec, Pontabla, Trbiža. — Ob 2. uri 33 min. popoldne mešani vlak iz Kočevja, Novega mesta. — Ob 4. uri 55 min. popoldne obojni vlak s Dunaja, Ljubna, Selthal, Beljaka, Celovec, Franzensfeste, Pontabla, Trbiža. — Ob 9. uri 35 min. zvečer mešani vlak iz Kočevja, Novega mesta. — Ob 9. uri 35 min. zvečer obojni vlak s Dunaja preko Amstetena, iz Lipske, Prage, Francovih varov, Karlovih varov, Hebra, Marijinih varov, Plzeňa, Budejovic, Solnograda, Ljubna, Beljaka, Celovec, Pontabla, Trbiža. — Vrh tega ob 10. uri 35 min. zvečer vsako nedeljo in praznik iz Lince-Bleda.

### Odhod iz Ljubljane (drž. kol.) v Kannin.

Ob 7. uri 23 min. zjutraj, ob 2. uri 5 min. popoldne, ob 6. uri 50 min. zvečer, ob 10. uri 25 min. zvečer. (Poslednji vlak iz ob nedeljah in praznikih.)

### Prihod v Ljubljano (drž. kol.) iz Kannina.

Ob 6. uri 56 min. zjutraj, ob 1. uri 15 min. popoldne, ob 6. uri 20 min. zvečer, ob 9. uri 55 min. zvečer. (Poslednji vlak iz ob nedeljah in praznikih.)

## Komptoarist

slovenske in nemške korespondence popolnoma vešč, izurjen v komptoarskih delih, se išče za neko dunajsko firmo.

Natančne ponudbe z imenovanjem zahtevane plače pod šifro A. B. upravnistvu „Slovenskega Naroda“. (2650—1)

## Trgovski pomočnik

izurjen v prodajalnici z mešanim blagom, želi vstopiti v kako prodajalnico (najraje v špecerijo) v Ljubljani. Isti je zmožen hrvatskega, slovenskega in nemškega jezika ter se skaže z najboljšimi spričali. (2632—2)

Ponudbe se prosi poslati pod naslovom: **Vladimir Valand**, trg. pomočnik v Zagrebu, Gajeva ulica 28.

Pri podiranju hiše št. 32 na Starem trgu se po ceni proda

**več oken in vrat.**

(2638—3) Kranjska stavbinska družba.

Vsakovrstna

(2628—3)

## zidarska dela

nova, kakor tudi popravljanja, vzprejema in izvršuje po najnižjih cenah z gradivom vred

**Andrej Tolazzi**

zidarski mojster, Sv. Petra cesta št. 55.

200 do 300 hektolitrov dobrih

## spodnještajerskih belih vin

letnikov 1894—1895 ponuja po vzeti merožini po 16 do 18 gld. od postaje Poličane (2649—1)

**Franz Gregoritsch v Makulah (Maxau).**

## Cement

traverze, železniške šine, vsakovrstno železo za vezi, strešni papir, štorje za obijanje stropov, samokolnice, cinkasto in pocinkano ploščevino, vsakovrstna kovanja za okna in vrata,

sploh vse, kar se pri stavbah potrebuje

priporoča po zelo znižanih cenah

**Andr. Druškovič**

trgovec z železnino

(2173—26)

v Ljubljani, na Glavnem trgu št. 10.